

Dagligstue —, gælder ogsaa om Beskaffenheden af en stor Del af de Angreb, som rettes mod Administrationen med Hensyn til Personalet og dets Lønningsforhold. Der siges saaledes af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck): Hvis en Højreregering behandlede sit Personale paa en saadan Maade, som denne Regering gør, hvad vilde man da ikke læse i Venstrepressen for Angreb paa Trafikbaronen, der behandler sit Jernbanepersonale, som han vilde behandle sine Røgttere! Jeg kan tænke mig, at denne Udtalelse tilsigter at skulle være en meget blodig Spydighed overfor den nuværende Minister. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tillige har tænkt sig at ville sige den, hvem han kalder Trafikbaronen, en Behagelighed, idet han gaar ud fra, at det at være Røgter hos ham er omtrent det værste, der kunde times. Heller ikke skal jeg opholde mig ved den elskelige Uskyldighed, hvormed det ærede Medlem straks efter tilføjer, at han finder det i høj Grad forkasteligt at ophidse Funktionærerne mod Administrationen. Sligt ligger ham uendelig fjernt. Men til det ærede Medlem vil jeg sige, at han tager fejl, naar han tror, at Venstre nogen Sinde vilde være faldet paa at rette en saa kritikløs Anke mod en Trafikminister. Venstre vilde ikke have fundet paa at rette en Bebrejdelse af den Beskaffenhed mod en Regering, der i det Par Aar, den har siddet ved Roret, har gennemført Lønningsforbedringer som ingen Sinde tidligere, Lønningsforbedringer, der løbe op i Millioner, og som omfatte enhver af de store Etater, som henhøre være sig under det ene eller det andet Ministerium. Venstre i Opposition vilde aldrig have gjort sig skyldigt i et saa kritikløst Angreb.

Der er, mine Herrer, i disse Dage vedrørende Statsbanerne blevet bragt i alt 58 Spørgsmaal paa Omtale. Jeg ved ikke, om man lægger særlig Vægt paa, at jeg skal berøre alle disse 58 Spørgsmaal; jeg frygter, at det maaske kunde blive for vidtløftigt at høre paa, og jeg mener at turde forbigaa i alt Fald dem, der kun ere Gentagelser af Henvendelser, som have været rettede til mig tidligere, og som jeg har besvaret saa udtømmende, at jeg ikke har noget nyt at tilføje. Af de øvrige skal jeg bestræbe mig for ikke at forbigaa noget væsentligt.

Et Hovedpunkt i de Angreb, som have været rettede mod Statsbanernes Ledelse, vedrører Søfartsforholdene. Man har anket over, at Statsbanernes Færger og Skibe ikke

ere forsvarlig bemandede og udrustede, og man har klaget over, at Personalet paa Færger og Skibe ikke faa de Lønninger, som de, efter det Arbejde, de udføre, burde have. I Forbindelse hermed har man slaaet paa — det er navnlig det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som har beskæftiget sig med disse Forhold —, at der er Grund til at antage, at de Ting, der klages over, staa i Forbindelse med, at Embedet som Søfartschef ifølge den i Fjor vedtagne Lov er blevet ophævet. Men det ærede Medlem maa jo vide, at den Mand, der tidligere var Søfartschef, er den samme Mand, som nu er Søfartsinspektør. Saaledes som de Forhold, hvorover der klages, ere nu, saaledes have de været under ham som Søfartschef, helt igennem de samme. Nogen Forandring, der kan tilskrives den skete Embedsomordning, har altsaa ikke fundet Sted. Jeg har nu med Hensyn til Bemanningen af vore Skibe og Færger ladet mig give en udførlig Redegørelse fra Søfartsinspektøren, ledsaget af Generaldirektionens Bemærkninger dertil. Det fremgaar deraf utvivlsomt, at Bemanningen af vore Skibe og Færger er fuldt ud forsvarlig, og at der ikke finder nogen overdreven Udnyttelse eller Overanstrengelse af Personalet Sted. Hvad angaar Færgerne over Store Bælt, da er Personalet paa dem ganske det samme, som det har været altid lige fra første Færd, nemlig en Fører, 2 Styrmand og 7 Matroser. Ingen, heller ikke Søfartsinspektøren, mener, at dette er for lidt; derimod er der dem, der mene, at det er en Mand for meget. Med Hensyn til Bemanningen paa Korsør—Kiel og Gedser—Warnemünderouten har jeg ladet foretage en Sammenligning mellem Bemanningen af de danske og de tyske Skibe. Denne Sammenligning falder saaledes ud. Jeg skal bemærke, at paa Korsør—Kielrouten have vi 3 Skibe, nemlig „Freja“, som er det største, og de 2 mindre „Skirnir“ og „Ægir“. Paa de mindre Skibe er Besætningen 1 Kaptajn, 2 Styrmand, 6 Matroser, 3 Maskinister, 6 Fyrbødere; paa de tyske Skibe er Besætningen: 1 Kaptajn, 1 Styrmand, 1 Bedstemand, 6 Matroser, 3 Maskinister og 5 Fyrbødere. Til sammen er altsaa Besætningen paa de mindre danske Skibe 18 Mand, paa de tyske 17. Paa „Freja“, som er det største danske Skib, er der yderligere 1 Matros, 1 Maskinist og 1 Fyrbøder, altsaa 21 mod 17 paa de tyske Skibe. Nu ved jeg ikke, om jeg bør gaa ud fra, at danske Sømand ere saa meget ringere end de tyske, at 21 paa det danske Skib ikke skulde være en